

Шомъ влѣзе въ стаята си, тя се приближи до креватчето на Стоянча, одви му русо-кждравата му главица и съ най-голѣма майчина нѣжностъ го цѣлуна по челцето и страничкитѣ.

— Азъ го убихъ, мамо . . . промълви на сънъ Стоянчо и думицитѣ му се изгубиха съ чуканието на часовника.

Разказва : Цанко.

Г а т а н к а .

По тавани, по кюшета
И по клони на дървета
Тънки мрѣжи азъ плета,
Що ги нѣма по свѣта.

Нѣмамъ куки, ни иглички,
Знаятъ го добрѣ туй всички,
Мрѣжитѣ ми чудни днесъ
Пакъ печелятъ име, честъ.

Ловя азъ комари сухи,
Ловя още врѣдни мухи,
Въ мрѣжи ми се вплитатъ тѣ,
Съ тѣхъ се храня азъ, дѣте!

1905 г.

Л. Бобевски.

